

Megjelenik ez a lap hetenkint kétszer kedden és pénteken.

Á r a :

Egész évre . . . 6 ft. — kr.
Félévre . . . 3 ft. — kr.
Negyedévre . . . 1 ft. 50 kr.

Szerkesztői s kiadói szállás:
Kenyeres Adolf ügyvédi
íródája, Nagypiaczon.

NEVEMBERE.

Politikai, közgazdasági és társadalmi lap.

Hirdetési díj:

3 hasábos garmond sorért, vagy annak helyéért 4 kr. (1—10 sornyi hirdetés ára mindig 40 kr.) — Bélyegdíj minden igtatáskor 30 kr. — Nagyobb hirdetéseknek alku szerint. — Hirdetések fölvetetnek a szerkesztőségben és Römer és Kammer nyomdájában.

Brassó, 1871. április 20.

Román a magyarral nem állott feszültebb viszonyban rendszeresen, mint például a bajor a porossal. A különböző német törzsek csodálatos gyorsan felejtették el, hogy századokon át versenyeztek és verekedtek; hogy még 1866-ban is szenvedélyes ellenségként állottak egymással szemben; hogy a most mult háboruban is csak egy kis diplomatiái ügyesség lett volna szükséges a délieket elvonni a porosztól: mindezt elfelejtették és ma együtt lelkesednek a nagy német haza nevéért.

Ha a németek egyesülése természetes, ép olyan a miénk is a románokkal, a mely — vidékünkön legalább — nem remélt gyorsasággal fejlődött a közbeeső fokozatokon át.

A haza ép oly drága kincs magyarnak és románnak is, mint a németnek; sőt féltetni tán több okunk van, mert a miénket több veszély fenyegeti és inkább ki van téve az eshetőségeknek.

Csoda e, ha a haza nevében mi is egyesülünk?

Annyira nem csoda, hogy ha egy kissé madár távlatból tekintjük a dolgot, azon kell csodálkoznunk, miért halasztottuk ezen egyesülést mostanra; miért nem történt meg az már nagyon rég.

Két évtized óta nem volt Magyarország társadalmi köreiben általánosabban osztott nézet, mint az, hogy a nemzetiséget minden részről alá kell rendelni a hazafiságnak. Meg voltunk győződve, hogy ezekre nézve is be kell következni a cselekvési tér megosztásának, úgy, hogy a nemzetiség ápolása essék a család és társadalom teendői közé, s politikai irányadó csak a haza legyen.

Láttuk, hogy így történik azon orszá-

gokban, a melyek irigyeltetnek és példányként említetnek: Észak Amerikában és Helvetiában; óhajtottuk, hogy így legyen nálunk is minél előbb; s nem volt szükségünk semmi egyéb, mint hogy elkiáltsa valaki az általános helyeselt jelszót.

A legujabb történelmi események behatása alatt ez megtörtént s — körünkben legalább — magyar és a román vállvetve állanak a haza iránti hűségben.

A mi szombati ünnepélyünk ezen hazafias egyesülés ünnepélye lesz. A nyilvános ünneplést tesszük azért, mert emelkedettebb érzelmeket külső jelvények által is szeret kifejezni az ember; s mert a nép nagy tömege ezen jelekből jobban ért, mint elvont okoskodásokból.

Ne keresgéljenek tehát szász polgártársaink titkos okok után, ne terjesszenek álhíreket ünnepélyünk felől; annak ezéja ez, és semmi egyéb, a mit megmondottunk; annak megtörténte felemelőleg kell hogy hasson minden igaz hazafira.

Mi nem akarjuk rólok azt tenni föl, hogy fáj nekik, a mért élni merünk; hogy megdöbbennek, midőn látják, hogy nem beszélhetnek többé kényök szerint Brassó és vidéke nevében, mert az eddig megszólva volt nagy többség most erejének érzetere ébredett: mi rólok a legjobbat tesszük föl és reméljük, hogy előbb-utóbb velünk fogjuk látni őket is, a magyar hazáért egyesülő honpolgárok között. —

Most csak azon különös körülményre hívjuk fel szász polgártársaink figyelmét, hogy a brassai németek közül igen sokan a mi ünnepélyünkre jegyezték be magokat. —

Igen feltűnő látvány valóban! Azon polgárok, a kik vér szerint közvetlen tagjai a nagy német családnak, őszinte lélekkel

sietnek éltetni magyar hazájokat és egyesülni a magyar haza más ajku polgáraival: míg a szászok, a németeknek egy rég elszakadott mellék ága, Magyarország hét százados lakosai, tejben-vajban usztatott kegyencei, ugyanazon napra kizárólagos német ünnepélyt hirdettek, szemben a magyar haza ünnepélyével!

Lélektanilag és politikailag igen nevezetes tünemény. Ajánljuk tanulmányozását első sorban a szász uraknak és hazánk minden politikusanak.

V i d é k.

S.-Szt.-György, 1871. április 16-dik.

Ezen lap 27-ki számában Szentiványi György ur neve alatt megjelent cikkben — a közelebbi képviselő bizottmány gyűlésről küldött tudósításoknak több tételei „elferdítéseknek — valótlanoknak“ nyilvánítottak, — minek következtében azon cikkben a megyei tisztikar és közigazgatás ellen szórt súlyos vádak tekintetéből — kötelememnek tartom mint tudósító, az igazság érdekében igazolásomat az alábbiakban megtenni:

Azt mondja a cikk író ur „nem való a tudósítónak azon állítása — hogy az interpelláló ur a beadáskor azonnali tárgyalást követelt — csak felolvasást kívánt „hiszem hogy ez író ur tudta, miszerint az interpelláló ur csak felolvasást kívánt, mi az interpellatíó kitűzött német szójánál a főjegyző urat — az interpellatíóba foglalt gyanúsítások felolvasásával — az első napon nagy számmal begyűlni szokott hallgatók és bizottmányi tagok előtt — mint jegyzőkönyv hamisítót feltüntetni — annélkül hogy magát védelmezhetne volna — inkább is felelt volna meg, de nekem mint tudósítónak csak azt kellett írni a mi történt — és hogy az interpelláló ur — egyszóval se nyilatkozta, hogy csak felolvasást kíván — azt azon ténnyel bizonyítom, hogy Gy. Imre ur azon közbeszólására — „hogy csak felolvasást kíván“ — sem nyugodott meg az interpelláló ur — hanem folytonosan beszélt mind addig, míg a főtiszt ur rendre nem utasította. — Az sem áll, miszerint a tárgyalási sorrendet elhatá-

TÁRCSA.

A népnevelés magva.

Azon orvosságok, melyeket a józanész és tudomány, az eszméknek ezen diadal korában nagy sikerrel használ, kétségkívül a szív és az ész győztesztárában készülnek; hír, hatalom, fény és dicsőség, mind megszereshetők, kisebb vagy nagyobb állandósággal, a művészet és tudomány által, de a sors és ellenség csapásait legbiztosabban felfogó paizs, a kül és belrázkodást legkevésbé érző nemzeti életerő, igaz vallásosság, s ép erkölcsiségen alapulnak. —

Azon sok égető szükségek között, melyek nemzeti fejlődésünk, s szilárdságunk, megállapítása, a köz béke, s szabadság fejlesztése, s a boldogság előmozdítására nézve teljességre várnak, a közoktatás ügye áll az első helyen; kiindulási pontja ez úgy a nemzeti műveltség, és tudományosság, mint a jólét és boldogságnak, alapja az erkölcsi és nemzeti erőnek, a melyre építai legkönnyebb és legbiztosabb. —

A polgári egyenlőség, az emberi nem ezen legnemesebb osztaléka, megkönnyíté az utat, kijelölte a módot, a melyet nem követni, vagy megtagadni, nekünk bűn, s maradékaiknak bizonyos veszteség.

Az isten félelme, felebarátaink szeretete, a felsőbbek tisztelete, az emberi önzetet e háromfőre nye, együtt szilárd erkölcsiség nélkül nem képzelhető, azonban ezek hiányait gyászos következtések

alakjában újjal mutatja a történelem; s ugyan azért, az ép erkölcsiség meg nem szerzése, vagy meg nem tartása oly bűn, melyet a hazafiság rovására sem szabad elkövetni, sem egyes embernek, sem egész nemzetnek.

Igaz van Berzsenyinek, midőn így szól: minden ország támasza, talpköve, a tiszta erkölcs.

Egyptom is csak addig volt tudomány, kincs, s földművelésben virágzó példája az ó világnak, míg Cleopátra fecsérő könnyelműsége meg nem vesztette az erkölcsöt: a nemtelen érzelem, a féktelen szenvedély, felolvasztja a közérdek kapesait, elhígítja a nemzeti szilárdságot s előbb, utóbb erőtlenséget szül, s nem ritkán halált okoz; az újabb időben példa franciaia ország. Az a nemzet, melynek emelkedő szárnyait, nem a köz erkölcsi alapon álló nevelés és kellő emberi s polgári jogok alkotják, magosra szállhat, de fenn nem állhat. Ha europa szíve, franciaország, nem a könnyelműség, s élvhajlászat karjaiba dől, s a közerkölcsiséget meg nem vesztegeti, a csillagó fény, s élettelen címen való kapkodás, szóval, ha a szellemet rabszolgává nem teszi a test, most sem 150.000 halottja, sem állami lealáztatása, sem polgárháboruja nem volna; ugyan azért, valamint egyes embernek, úgy egész nemzetnek is szükség az önvigázat, erkölcsi és polgári életére, mert a jelenkor rohamos fejlődése és véletlen változatokban gazdag élete, könnyen csinál, a nagyból kicsit és az erősből gyengét.

Igaz, hogy a lelki erők időnkénti edzése növeli az erkölcsi erőt, de más felől az is áll, hogy a tulmivelt lelkierők, az ép erkölcsiséget gyakran elvesztik. Ezt az emberiség legrégebb és legujabb korának története mutatja: Rómát nem a germán elem

ölte meg, hanem az érzéki vágyból nőtt könnyelműség, mely a szellemi műveltség rovására, fejletésében megakasztá a nemzeti élet izmait, s majd véres tetteivel szétdarabolá, s így omlott össze azon est, mely a nemzeti életet képezte, mint olyan alkotmány, mely legszilárdabb alapját vesztette el.

Minden öröklött emberi gyengeségek, ma úgy mint ezer év előtt, az erkölcsiség és műveltség hamis utlevelével vándorolnak országról, országra, s rendszeren későn veszi észre egyik vagy másik nemzet, hogy nem csak átvándoroltak, a tévedések gyarlóságok és vétkek, hanem állandóan letelepedtek, azt pedig, hogy a szíven keresztül eresztett, vérkeringésbe át ment erkölcsi vétek iskolája a legtermékenyebb, tudhatjuk, s a kiirtása felettébb nagy-erőt igényel; ugyanazért a tiszta erkölcsiség épen tartása, és fejlesztése, ha műveltek, boldogok, s mindenek felett szabadok és erősek akarunk lenni felettébb szükséges.

Minden nagy és művelt népektől tanulhatunk lélek emelő, és szívnemesítő dolgokat, de erkölcsi erőt és épséget önmagunktól kell tanulni, mert ez oly virág, mely színét és illatát saját élet és légkörétől nyeri s oly fa, melynek gyökereit, ha jó mélyre az emberi szív fenekére nem assuk, úgy élete nem lesz tartós, virulása biztos és gyümölcsözése gazdag; s ennél fogva óhajtandó, hogy az ismeret és tudományokban való előre haladás, magával vigye az erkölcsi épséget, s karöltve haladjanak; igaz, hogy erre alig találunk állandó példát a történelemben, de annál nagyobb elégtételt fog nemzeti erő alakjában szolgáltatni, azon nemzetnek, mely meghonosítja. —

rozni a gyűlés joga — miután azt a főtiszt utasítás és a képviselő bizottmány szabályai már meghatározták.

Tovább azt mondja ezikk író ur, „hogy az sem való, miszerint a sorozási visszaélések kinyomozására bizottság küldetett ki“ — erre felelni azt tartom felesleges — miután ezikk író ur maga azt mondja „a tisztség bízott meg — hogy kinyomoztassa“. Az pedig a dolog érdemére különbséget nem tesz — akár a k. bizottmány közvetlen, akár a tisztség küldi ki a bizottságot.

Mi azon vádját illeti ezikkíró urnak, „hogy az epizódok felemlítésével — azoknak indokát és folyamát — saját javamra hallgattam el“ csak azt jegyzem meg: hogy én ezen kerületben sem szereplő nem voltam — és így érdekeltem sem állott abból valamit elhallgatni, — annak, hogy csak általánosságban említettem fel ezen egész tárgyat — oka az: mert azt sem a szereplőkre, sem a gyűlés tekintélyére nézve előnyösnek nem tartottam, — mert hogy egy oly főtiszt — ki hat év alatt a háttartalan béketűrési jeleit adta — el végre keserűségében — ezen szavakra: „talán nem vagyok boeskor, vagy kapeza“ fakadni kénytelenített — csak a folytonos méltatlankodásoknak lehet kifolyása.

Mikről hogy a tisztelt olvasó közönségnek fogalma lehessen — miután Szentiványi ur ugy is jónak találta ezen ominosus ügyet — nyilvánosságra juttatni, — elmondom annak folyamát úgy a mint történt — és nem a szerint a mint Szentiványi ur előadta — mire az elferdítés czime — minden esetre inkább alkalmazható, mint az én tudósításomra. —

De szóljon a tény: a mint a főjegyző ur ellen intézett interpelláció felolvastatott — elnök ő nagy méltósága kijelentette „hogy igen is olvasott két cikket, egyiket a szentiványi ur gyanúsító cikkét és a főjegyző urnak arra tett feleletét, és ezen két cikknek tartalmát el is mondotta, — felemlítvén mind a Szentiványi ur cikkében előforduló gyanúsító okokat, mind pedig a főjegyző ur feleletében felhozott állításokat — azok között azt is — hogy Szentiványi ur Kovács kapitánnyal — Kézdivásárhelyt a fogházban ülészetek — mig mások a harc téren vagy a tanácskozó termekben működtek, a szabadságért „hinc illae lacrimae!“ kinyilatkoztatván, hogy a Szentiványi ur cikkének — miután a nyílt térben jelent meg — miről a szerkesztő sem áll jól — és főleg azért, mert az abban felhozott gyanúsítás alaptalanságáról — a főjegyző urnak jelleme és eddigi hivataloskodása is kezeskedik — fontosságot nem tulajdonított, és ezen oknál fogva nem is intézkedett“. Mire a főjegyző ur — hivatkozva múltjára — eddigi szentiványi hivataloskodására — ezen vádat mint büntényt — a törvényszékhez átteni kérte.

Mit a bizottmány helyesléssel fogadott. — Erre Gyárfás Imre ur — mintha az egykori erdélyi országgyűlésen — a három kiváltságos nemzethez szölna — azt nyilatkoztatta „hogy egy oly egyén, ki oly terhes váddal illetett — többé azon helyet nem foglalhatja el, — és az unionis jurem-tumnál fogva a képviselő bizottmányt felszólítja ennek pártolására — mely szónoklatot zaj követte, — mire Szentiványi ur állott fel — ki már az első

napon elnök ő nagyméltóságát hallgatásra utalván, azal kezdette beszédét — „hogy ezet is a főtiszt ur okozta“ — mire a főtiszt ur azt felelte: „Én ezen ügyről a főjegyző ur által akkor értesültem — miután megtörtént“ — és felhivom ezennel az urat — méltatlankodásaival szünjön meg, mert arra okot nem szolgáltatott soha — és nem volnék boeskor vagy kapeza — kivel méltatlankodni lehessen.

Mely újabb méltatlankodására Szentiványi urnak — nagy ingerültség, zaj keletkezett — és Szentiványi ur elnémult.

Urbéri elnök Donáth József ur emelvén szót — csillapítva a felingerült kedélyeket.

Az alatt Gyárfás Imre ur — ki a mit jelen eset is tanusít — sem az illem, sem a lovagiasság szabályait magára nézve kötelezőknek nem tartja — csak nehogy hitét csalódás kövesse; felkelvén ülő helyéről, három lépésre közeledett az elnöki székhez — a főtiszt urnak egy pohár vizet ajálván — mire a főtiszt ur azt felelte — kezével Gyárfás Imre ur fejére mutatva: „Az urnak több szüksége van rá, mert azt sem tudja, hogy mit — és azt sem hogy kivel beszél.“

És hogy ezen szép jelenet így és nem másképp folyt le — és Szentiványi urnak azon állítása: mintha a főtiszt ur Gyárfás Imre urat azzal fenyegette volna — „majd megtanítom az urat“ ugy egyebek e tárgyra nézve Szentiványi ur által felhozott állítások, Szentiványi ur ezikkeit jelző elferdítések, — arra nézve hivatkozom mint részrehajlatlan tanukra: királyi tanácsos és tanfelügyelő Antalfi és helyszínelő biztos Berzencei urakra — kik a főtiszt ur közelében levén, — a mondottokat legjobban megérthették.

Elősoroltakból meggyőződhetik a tisztelt olvasó közönség, hogy ki volt oka: az illemt ép ugy, mint az elnök és gyűlés méltóságát sértő botránynak, — valamint az is kitűnik: a saját vagy a gyűlés és szereplők érdekében jártam e el? midőn ezen jelenetet csak általánosságban emlitem fel.

Végre Szentiványi ur cikkének azon tételére, — melyben azt nyilatkoztatta, „hogy mind addig torzsalkodó lesz — a hányszor az illedelem, az alkotmányos jog és szabadságért sikra szállni kell — és bátorsága addig tart — mig a basáskodást és bürokratiai nyomást megszüntetni sikerül“ — csak azt kívánom megjegyezni: ha Szentiványi ur ezen szép szavakat, miktől nyilatkozata áradozik — a maga idejében, midőn az alkotmányos szabadság veszélyeztetve volt — érvényesíti és befolyásánál fogva — Kovács kapitány basaságát — mely súlyosan nehezült Háromszékre, enyhíteni igyekezett volna — érdemeket szerez magának a hazáért.

De miután annak ellenkezője történt — a jelenben — midőn a nemzet egy mint egyesek alkotmányos jogai felett — felelős kormány örökődik, és a megye élin oly férfit tisztelünk — ki nem csak szóval, hanem tényleg is küzdött az alkotmányos szabadságért — és kinek lobogója körül sorakozott ezen megye közönsége a haza nehéz napjaiban, — hogy most az alkotmányos szabadságért sikra szállni, és basáskodásról és bürokratiasmsról vádolni a közigazgatást — nagyon hasonlít Catilina eljárásához — ki azért vádolta Roma tanácsát álnokul a nép előtt — hogy saját önző czélját kivihesse — vagy

hatni a jelenre, buzdítani a jövőre s ha multhatlan szükség az értelem mély okoskodása az erkölcsi világban, ugy a polgári életben kezdődik a bölcsesség, mely nagy hírvé teheti ugyan a népet és nemzetet, de egészséges soha.

Az erkölcsi törvényben, az akarás és eselekvés együtt és egyezőleg van, s ezen erkölcsi törvény Kánt óta így szól: megteheted, s tedd meg, mert tartozol meg tenni. Ha tehát erkölcsi épségünk s tisztaságunkat megtehetjük, miután nem természet és erőnk feletti, meg is keltünk, — vagy szereznünk s tartanunk, — miután tapasztalás és tudat szerint boldogságunk, s jólétünk alapját képezi.

Azt mondja Knige az élet és tapasztalat drágán fizetett leckéi nélkül, szilárd erkölcsiséghez jutni nem lehet, — ezen állítás egyesekre céloz, de országok, nép, vagy nemzetekre nézve is így áll, s mi lenne más az élet és tapasztalat, drágán fizetett leckéje, mint sok küzdelem, kevés eredmény, sok szenvedés kevés jólét, keresni a boldogságot vagy helyesebben, küzdeni azért egyénileg és nemzetileg, és mégis tökéletes alakjában soha el nem érni.

Alig van nép és nemzet melynek igazság és erény szeretet, kedvesebb természeti tulajdona volna, mint a magyarnak, alig van nép és nemzet, melynek erkölcsi ereje, edzettebb s biztos haladásra fejlettebb volna, mint a magyar, nagyjá, boldoggá, művelté s hatalmassá, erőssé s szabaddá tenni ön magát, minden nép és nemzetnek szükséges és hasznos erény, mit teljesíteni lehet, s mit teljesíteni kell, és az csak tiszta s ép közerkölcsiségen alapszik. —

Berki J.

Don Quisottenak a szélmalomok ellen indított harczának tekinthető, — és ezekből ítélve azt hiszem kitűnik — hogy midőn Szentiványi urnak torzsalkodási szenvedélyét, betegségnek czimeztem, nem méltatlankodni, hanem igazet mondani volt czélom.

C s u b a i L á s z l ó.

Gyergyó-Ditro, 1871. ápril 16-án.

Egy ritka esetet vagyok bátor közleni, melynek közzé tételére — ha becses lapjában, egy kis tér nyílik — szívesen felkérem.

Ma temettek a szomszédomból egy 98 éves aggastyánt el, ki az élet viharait — mint ő többször elbeszélte, ugy élte e hosszú idő alatt keresztül, hogy soha ágyfekvő beteg nem volt. — Neve ez embernek Balás Mátyás.

Az öreg mint székelyhatárőr részt vett az I. Napoleon elleni harczokban.

Utolsó napjaiban — vagy mondhatom éveiben a jótékony szomszédok könyörületére volt utalva; de mind végig egészséges volt, ugy, hogy elhalálózását megelőző órákban, még jól evett és ivott.

Fájdalom! hogy sirba kísérői, a pap és kántoron kívül csupán, 5-10 rokonra szorítkozott.

Az elhunyt két árvát hagyott hátra, kiknek egyike 62 esztendő s még jól bírja magát.

P é t e r L a j o s.

Helyre igazítás.

A Nemere 28-ik számában „a Barcza mellől“ hozott cikkre következő helyreigazítást kaptunk.

1865-ben négy darab lopott ló ujjfalvi Pál Bogos Márton birtokában találtatván, felelősségre vonatott és kihallgatása alkalmával azt adta fel, hogy ő, a kezén talált lovakat tudva, hogy azok lopottak szunyogszegi Icsidi Józseftől és Vaszitól vásárolta. Pál Bogos Mártonnak ezen vallomása alapján Icsido József és Vaszi ellen a kereset lopás, — Pál Bogos Márton ellen pedig a lopás büntényébeni részvételért megindított. Utóbbi vallomása folytán 1866, Oktober 3 án szabad lábra tétetett, a két előbbi pedig kereseti fogságban tartatott.

1870 őszén Pál Bogos Márton azon kéressel jelentette magát a büntető törvényszéknél, hogy állíttassa ki számára egy bizonyítványt arról, hogy ő a kereset folyama idejére szabad lábra boesájtatott, mert a községben azon hír terjedett el, hogy ő a fogságból megszökött és őt ez okból Brassóba akarják kísértetni. Pál Bogos Mártonnak ezen kérésre a kivánt bizonyítvány, miután a megtagadásra ok nem volt, kiállíttatott. De ugyanazon napon egy jelentés jött ujjfalu községétől, hogy a határon egy idegen nénlő és csitko találtatott és hogy gyanuvan, hogy azokat Pál Bogos Márton hozta oda.

Pál Bogos Márton a törvényszék bizonyítványát a község előjáróságának előmutatta, és miatt az új gyanu folytán ellene az elfogatás végett rögtön kiküldött rendelet foganasíthatott volna, Oláhhonba menekült, és jelenleg köröző levéllel keresetik. *)

Külföld.

A Páris körül folyó harczokra vonatkozólag a hírek igen ellenmondók és nehéz biztos tájékozást nyerni. Mindazáltal is ugy látszik, hogy a kormány-csapatok utóbbi támadása teljesen sikertelen volt.

Aligha nem azon távsürgönyök a legalaposabbak, melyeket angol lapok hoznak a párisi harcztérről. A „Standard“ szerint apr. 11-én Neuilly és Cliehy között fölötté elkeseredett harcz folyt. A versaillesi csapatok állítólag megverettek, azonban Párisban kételkedtek e hír valódisága fölött. A felkelők a Trocaderon ágyukat állítottak fel, melyek a Mont-Valérien délnyugoti ütegeinek fognak felelni. Az angol követség óvta az angol alattvalókat attól, hogy Párisban maradjanak s az ott maradókért a követség nem vállalhat felelősséget. A „Times“ szerint apr. 12-dikén 2000 bekerített versaillesi katona megadta magát a felkelőknek. Párisban mindenféle földművek építtetnek s a torlaszok építése nagy erélyvel folyik.

A „Cri du Peuple“ szerint apr. 12-dikén este a kormány katonasága új támadást intézett az Issy-

*) Ezen helyreigazítást szívesen felvettük, annál is inkább, hogy annak alaposágáról magunknak meggyőződést szereztünk. Még meg kívánjuk jegyezni, hogy E-l. D-1 ur 1866 és 1867-be nem volt vizsgáló bíró.

A közerkölcsiségnek, a nevelés ügy ezen nemes magvának megtisztításában és gondos elvetésében, ki ne tudná, hogy az egyházi rend embereinek van legnagyobb osztály része, mert a tanítók a gyermekeket, de a lelkészek a szülöket is nevelik; s tudjuk, hogy a szülei nevelés hiányát nem pótolja semmi, s tapasztalásból tudjuk, kik tanítunk, hogy a szülei hiányos nevelés, mily erős gát, a sikeres és gyors iskolai nevelés előtt.

A műveltséget felöltjük mint ruhát, s így állandó nem lehet, mert az idők, és körülmények változtatva módosítjuk, cseréljük, s gyakran magunkon kívül teszik, sőt a mint a történet mutatja, a műveltség és tudományak is van divatja, a mely ellen és mellett mindig akadnak harcosok, ellenben az erkölcsiség, mint a mely a szív és az érzés által bennünk kifejlő és élő fája az erénynek, új alakot ölteni nem fog soha, az előe haladás erkölcsi téren, a népek és nemzetek életében nem más, mint a tisztulás és nemesítés.

Az erkölcsiségnek sem nemzetisége, sem vallása nincs krisztusi értelemben, mert az egy is osztalhatatlan, azért fejlődése szabad s általános mint a tudományé. Amerikában sem uralkodó nemzetiség, sem uralkodó vallás nincs, de igen is van uralkodó műveltség, benső vallásosság és tiszta erkölcsiség, s e hármason alapon lett oly nagy boldog és erős.

A népnevelés magvát, a közerkölcsiség tisztaságát s épséget a tudomány és ismeret magvainál előbb el kell vetni, hogy így a munka alatt levő szív, példát adjon az ész és értelemnek, szóban és tettben, kor és idő szerint, mert valahol, ugy az erkölcsi világban áll Madách ez állítása: a tett halála az okozkodás. Ha már az erkölcsi tettek gyengék,

erőd ellen, azonban visszaveretett. Ez alkalommal élénk puskatüz támadt.

A párisi harcztér legutóbbi véres eseményeire legélénkebb világot vet a „Times“ levelezőjének egyik sürgönye. Azt hisszük, hogy e sürgöny legközelebb jár a valósághoz.

E szerint Mac-Mahon tábornagy haditerve szerint a kormány hadserege a 11- és 12-ke közti éjjelen szándékozta Páris ellen a döntő csapást keresztül vinni. 40.000 embernek kellett volna átlépni a Szajnat, és megtámadni Páris falainak azon részét, mely Montmartre és la Villette között fekszik. E részen köztudomáslag csak gyengén vannak fölszerelve Páris falai. Dombrovszki tábornok azonban egy ügyes szárnymozdulat által meghiusította e tervet, megszállta Asniérest s ölvágtá Mac-Mahon seregének egy részét. Az ágyuzás szakadatlanul tart. A felkelők a meglehetősen megrongált Maillot-kapu védelmére mitrailleuse telepeket állítottak föl.

Dombrovszki tábornak, ki jelenleg oly nagy tapintattal vezeti a felkelőket, és kinek rendithetlen bátorságáról sokat beszélnek a párisi lapok, 1863-ban részt vett a lengyel felkelésben és Garibaldi alatt a szicíliai expedícióban. Midőn október vége felé Garibaldi átvette a vogézi hadsereg főparancsnokságát, első dolga volt galambpósta útján a következő sürgönyt intézni Trochu tábornokhoz: „Tábornok ur! küldje ki nekem léghajon Dombrovszki ezredet, szükségem van rá.“

Trochu azonban nem küldhette el az ezredet, mivel az tulzott republikanismusa miatt kevésselelőbb bezarattott.

A helyzet mindinkább bonyolodottabbá válik Franciaországban s az igazi Franciaországban s az igazi francia hazafiak, kik hazájuk s a szabadság érdekét a párttekintetek fölé emelik, a legjogosultabb aggodalommal várják a mostani dráma kifejlődését. Thiers egészen a monarchista többség karjai közé dobta magát és alapos a félelem, hogy nem bízik a köztársaság főállásában. Midőn közelebb a republikánus unio küldöttsége fölszólítja Thierst, hogy adjon biztosítékokat a köztársaság fűntartására nézve, a francia kormányelnök elégségesnek tartá ráutalni beszédeire és proklamatióira.

Másrésztől a bukott császárság tábornokai és tisztjei napról napra jobban előtérbe lépnek, s e körülmény megtétezi a jó hazafiak aggodalmát. Ama hadsereg, melyet a szájhösségéről ismeretes Ducrot tábornok Lilleben alakított, kivétel nélkül volt császári katonákból és tiszttekből áll, úgy, hogy Lilleben nagy aggodalmakat kötnék e sereg szerepléséhez, mely most Páris ellen vonul. Ducrot mindig vérmes bonapartista volt s emellett ismeretes nagy becsvágyáról és szereplési viszketegéről. Ki áll jól érte, hogy nem fog valami bonapartistikus államcsinyt létrehozni, ha egyszer ura lesz Párisnak? —

Sok ember gondolkodik így Franciaországban s azért ajánlották a legtöbb republikanus lapok oly melegen a kiegyezkedést, mely Thiers föltételei után lehetőleg vált. A párisi „Commune“ című lap azt állítja, hogy Thiers felelete annyit jelent, miszerint inkább akar lelétszárolni 30.000 francziát, mint megadni Párisnak a municipális szabadságot. A nevezett lap ezikke végön így kiált föl:

Mielőtt visszatérnénk a rendőrtügnökök és rendőrkémek uralmához, inkább meg akarunk halni Páris kapuinál.“

A németek beavatkozása a francia polgárháboruba mindinkább valószínűbbnek látszik, sőt egy tegnapi érkezett berlini távsürgöny szerint az ottani haditanács a császár elnöklété alatt már el is határozta volna az intervenciót. Mikor fogna ez intervenció bekövetkezni, arról nem szól a távirida s e hír másrésztől nincs még megerősítve.

Német résztől egyelőre minden intézkedés meg van téve Páris azonnali megszállására. St. Denisben és környékén tetemes német haderő áll, mely szükség esetén pár nap alatt 200.000 emberre emelhető. Werder tábornok St. Denisbe érkezett, s az előőrsek minden ponton előre tolattak.

Egy berlini sürgöny arról tudósít, hogy a commune ölelmiszereket sarczolt St. Denis környékén. A német fővezérlet erre tudatta a párisi commune-nal, hogy „azonnal meg fogja kezdeni“ az ellenségeskedéseket, ha ez eset még egyszer ismétlődne.

A német birodalmi gyűlésben a szabadelvű párt elhatározta, hogy interpellációt nyújt be az elszázi iparosok helyzetére vonatkozólag. Ez iparosok ugyanis temérdek árukészlettel bírnak, melyeket sem Franciaországban, sem Németországban nem árusíthatnak el, miután mindkét részen vámvonalak állanak föl.

„A német birodalmi gyűlés“ harmadik fölolvasás után valamennyi szavazattal hét ellenében elfogadta a birodalmi alkotmányról szóló tvjavaslatot.

„Stambulból“ távirják, hogy Károly román fejedelem arról értesíté a portát, miszerint reméli, hogy

ura marad a helyzetnek. Egyelőre a Dunafejedelemségek megszállása abban marad.

A porta az egyiptomi alkirálytól rövid időre két kikötőt kért használatul a Verestengerben. Az alkirály azonban megtagadta e kérelmet és torpedók elsüllyesztése által megerősítette a kikötőket. Stambulban nagy a nehezeltetés az alkirály iránt, azonban komolyabb következményei aligha lesznek ezen ügynek.

Legujabb.

Bécs, ápril 16. A „Sonntags-Ztg.“ megerősíti Jirecek visszalépését minek oka azon körülményben rejlenék, hogy az egyház- és iskolatigya a tartományok gondjaira bizatván, megszünt az államhoz tartozni. —

Znaim, ápril 16. A községi képviselő, egy klerikális kivételével, egyhangulag megszavazta a Döllingerhez intézendő elismerő feliratot.

Páris, ápril 16. A commune elrendelte, hogy a nemzetközi festménykiállítás Párisban máj. 1-én nyitassék meg. Az „Affranchi“ követeli, miszerint Flourens és 80 elesett nemzetőrért háromszor annyi kezes végeztessék ki sorshuzás útján.

A sajtó tábori kórodájában 500, a bombázás által megsebesült párisi lakos fekszik.

Páris, ápril 16. A Valérien erőd a La Muette bástyát bombázza, hogy a versaillesiak előnyomulását Suresneből, fedezze. Durissier, az ágyunaszádok parancsnoka elfogott; a 116-ik felkelő zászlóaly vonakodott kivonulni s a commune fenyegetésére kijelentette, hogy az erőszak ellen erőszakot fog alkalmazni.

Páris, ápril 16. A commune egy rendelete a Vendome téren álló Napoleon-szobrot, mint a barbarismus művét, a nyers erő jelvényét, a legyőzöttnek a győző általi örökös sértegetését s mint a francia köztársaság három nagy elve egyikének, a testvériségnek örökös fenyegetését, lerombolni határozza.

Páris, ápril 15. A commune Bergeret-et és Assy-t törvényszéke elé állítván, előbbi egy három tagu bizottság által kihallgatni s addig fogva tartani határozta, Assy-t pedig szabadon bocsátotta.

Páris, ápril 15. Thiebault párisi ágyuöntőnél a felkelők 22 ágyut, 11 mitrailleuset, 104 társzekeret, 135 kisebb és 64 nagyobb bomát foglaltak le.

Azon hir, hogy a vrsaillesiak az orleansi vasutat elvágták volna, alaptalan.

Arad, ápril 16. Dr. Chorin Ferenc ellenzéki követ-jelült a jelenvolt választók zajos éhjenzése közt politikai programját fényes beszédben előterjesztette. A lelkesedés általános. Megválasztása bizonyos.

N y i l t t é r . *)

A porosz győzelemünnephez.

Előbb meg kellene gondolnunk, hogy valyon egy idegen országban van e valami keresetünk? — Valjon az által nem inkább rosztat mint jót teszünk? — Valyon az által nem szégyenitjük e meg önmagunkat? — Nem sértyük e meg hazánkat? Valyon az saját uralkodónknak tetszenék? Mert ha őszintén visszatekintünk csak az 1866-ik évre, feledve a régi örökös gyűlöletet és ellenségeskedést, hát akkor valóban győzelemünneplésünk csak lári fári.

Akkor saját honunkat megsértyjük, uralkodónkat kigunyoljuk és önmagunkat nevétségessé tesszük. Diadalünnepet csak akkor ülhettek, mikor sa-

*) Ezen rovat alatti foglalt közleményekért csak az a hatósággal szemben vállal felelősséget a Szerk.

ját uralkodóm győz. Egy idegen, sőt talán éppen ellenséges uralkodónak győzelmét megünnepelni nem egyéb komédianál.

1866-ban két ellentünk volt t. i. az olasz és a porosz, a 3 ik pedig volt Napoleon az ő szerepével; ezek elrablátk Ausztriától a köpenyt és adák az olasznak; másodsor elrablátk kabóját és adák a porosznak.

Napoleon Párisban diadalt ült és a német provinciák nevének hozzá. Én különben a régi osztrák közmondásnál maradok: „Isten mentsen francia barátság és porosz szomszedságtól. Egy izrael fia is akkép átkozá meg ellenét, hogy Isten neki mind porosz és hamis szomszédokat adjon. Ausztriának éppen ilyen szomszédai a francia és poroszok; egyik ellopá köpenyét, a másik kabóját.

Tehát szerencse a diadalünnephez.

Brassó, 19-ik April, 1871.

Schuppán János,
h. Nro. 635.

V e g y e s .

(Magyar színház Brassóban.)

F. h. 18-án „a nőtlen férj“ adatott jól látogatott ház előtt.

Csinosabb, kedélyesebb darabbal meg sem kezdhetette volna vándorszínészársulatunk „bérleti“ előadásait. —

Berendi (Osváth) gazdag falusi birtokos Gusztáv unokaöcsét (ifj. Bács), ki titkon Bettivel (Bácsné) Pesten már megnősült, a gazdag és szép báró Vértésinével (Győrffyné) akarja megházasítani. Ez rettenetes nagy csapás a fiatal házaspárra nézve. Gusztávnak haza nagybátyához kell mennie s nejét mint rokont magával viszi. A csinos kisasszony, Berendi bátya nagy öröme, megtetszik Zászlósi hadnagnak, a báróné széptevőjének, s viszont Gusztáv Vértésinét kezdi érdekelni.

Szegény házaspár! már a feltékenység is bevonult szívében. De — mire való Kálmán, a falusi uracs? Ő tudván Gusztáv barátja házasságáról, titkát legalább a Vértésiné falainak elbeszéli s ennek következtében Berendi ur házassági terve meghiusul. Mert Vértésiné meg tudván a titkot, Zászlósihoz megy férjhez, Gusztáv pedig, bátyja kívánalmára, hogy a liu bárónét megboszulhassa, elveszi nőül Bettit, illetőleg bemutatja hitvesét.

Ez, rövideden elbeszélve a darab tartalma. A szerepek jól voltak felosztva; a sugót is ritkábban hallottuk fennszóval sugni; a toilettére nagyobb gond látszott fordítatni, az ensemblet sikerültnek mondhatjuk. —

Csak előre szép törekvéseikben, s a társulat háládatos látogatokra számíthat, mert Brassó városa magyar közönsége nagy érdekeltséggel viseltetik nemzeti színtársulata irányában.

Még egy kérés az igazgatóságához: nem volna e szives heti „repertoirját“ szerkesztőségünkkel előre közölni? — s. —

(Dr. Oppolczer), a világhírű bécsi orvos és egyetemi tanár f. hó 15-én rövid betegeskedés után, typhus következtében meghalt.

(Magyar-oláh vasutak). A „Pester Lloyd“ hiteles forrásból értesül arról, hogy e hó 4-én Bukarestben aláíratott a nemzetközi szerződés, mely az oláh s magyar vasutak összekapcsolását szabályozza. Ezen szerződés szerint a magyar keleti vasut Brassótól tovább építették és a temesvár-orsovai vasut kiépítése is kilátásba helyezték.

(Öngyilkosság.) Maros-Vásárhelyről érkezett magántudósítás szerint Dózsa Géza, jeles képzésű fiatal festész, még eddig ismeretlen okból pisztolylyal vetett véget életének. Dózsa a történeti festmények pályázatán „Bethlen Gábor“ által gerjesztett általános figyelmet.

(Sokgyümölcsfa-kevéssadó). Würtembergben (Schwábország) a községadó nagyon csekély lévén hogy az ottani községek olyan eszesek voltak, és utaik szántók és legelők széleit és más községei helyeiket jófajú gyümölcsfákkal beültették. Würtembergben egész sora van azon községnek a melyek gyümölcs árából évenként 10.000 fort. vonnak. Monheim községe gyümölcsfák ültetésére 1858-ban a hatóság által erőhatalommal szorítottat reá, és 1868-ban már 3700 tallert vett be a gyümölcs árából. Reitlingen ezen az uton 1860-ban 137.000 mérő gyümölcs természetett a miből 51.000 fort. vett be. Valjon nem volna jó, ha e tekintetben mi is utánnoznók a németeket? Erdélynek mint tudjuk mind égalyja mind pedig földje kedvező a gyümölcstermesztésre s milyen jó volna, ha minden község évenként pár száz forintot fordíthatna ily forma jövödelemből népnevelésre, vagy más hasznos ügyre.

(Népnövelés és az egyházak). Az ország közokt. minisztere egy jelentésben, melyet az országgyűléshez intézett, egyebek közt a következő jellemző észrevételt teszi:

Az 1868. XXXVIII. t. ... ehajtásának egyik nagyobb akadályául vagyok kénytelen megemlíteni a vallásfelekezeti féltékenység által keltett azon izgatásokat, melyek a vallásosság védelmének ürügye alatt, a községi iskolák, s illetőleg maga a népiskolai törvény ellen irányoztattak.

E törvény keletkezése előtt az állam nálunk alig gondolt valamit a népneveléssel, mely teljesen s ugyszólván kizárólag a felekezeti egyházak kezében volt. És az egyházak ezen ügyben erejüktől telhetőleg sok elismerésre és hála méltót is tettek; de hogy általában hova bírták emelni a nemzet népiskolai közoktatását, azt legvilágosabban mutatja s bizonyítja a jelen statisztikai kimutatás által nyújtott szomorító kép. Most a XXXIII. t. cz. alkotásával a nemzeti az egyházaknak nem ellenül lépett fel, hanem segélyükre jött, hogy azon téren, melyen czáfolhatlan tények bizonyítják az egyházak törekvéseinek elégtelenségét, valahára az állam is magára vállalja a nép művelésének nagy munkájában őt megillető részt.

Annál sajnósabb, hogy a mely oldalról teljes joggal a legbuzgóbb támogatásra számíthatunk, ép onnét sok helyen semmi által nem igazolható izgatásokkal lépnek ellenünk. A t. országgyűlés tagjai sokkal inkább ismerik mindazon eseményeket, melyeket több városban a felekezeti féltékenység a községi iskolaintézmény ellen felidézett, mind pedig a más téren folytatott hasonló izgatásokat, mintsem hogy azokat itt elő kellene adnom. Elég volt ez alkalommal egyszerűen jeleznem a tény, mely épen indokolatlanságánál fogva, míg népiskolai törvényünk végrehajtását megnehezíté, maradandó kárt csak a felekezeti oktatásnak, és a közvallásosságnak okozhat az által, hogy vele mesterkéltellen ellentétbe helyeztetek a vallás és egyházak érdekei, a nemzeti cultura elengedhetlen követelményeivel.

Az élet igazságát fog szolgáltatni, és bobizonyítandja, hogy e törvény a hitfelekezeti iskoláknak is csak hasznára leend: mert már eddig is kimutathatjuk, hogy a felekezeteknél a népoktatás az utolsó másfél év alatt főképp azáltal és annyiban haladt előbbre, a mennyiben iskoláikat, sok helyen, törvényünk követelményeinek megfelelőbbékké szervezték.

(Kerkápoly Károly) pénzügyminiszter e hó 11-ikén volt Pécskán Érkövi jószág-igazgató és Ormos Sándor pécskai kerületi országgyűlési képviselő kíséretében. A lakosság nagy ünnepélyességgel fogadta, lovas banderium ment eléje, a pécskai diszpolgárság fegyverben tisztelgett előtte és úgy a hivatalos mint a magántisztelgőknek hosszú sora kereste föl a pénzügyminisztert szállásán. Este a város kivilágított.

Magyar- és Ó-pécska lakói egyesülten fáklyásmenetet rendeztek. A miniszter a hozzá intézett beszéd után emelkedetten válaszolt, kiemelve a hazafiságot és az egyesülten tisztelgő magyar és román lakosságra czélozva, hangsúlyozta a testvéri szeretetet és egyetértést. Az esti tisztelgést azzal fejezték be, hogy a fáklyásmenet magyar része a román atyafiakat egész Ó-pécska község határáig kísérte el és a testvéri egyetértés kölcsönös nyilatkozatai után a „Hazádnak rendületlenül légy hive oh magyar“ dala mellett oszlottak szét. A miniszter Pécskáról Aradon megérkezte után azonnal fogadta a pénzkérdésben, s a vámhivatal ügyében tisztelgő küldöttségeket. Elsőnek megígérte, hogy tehetsége szerint orvosolni fogja a bajt. A másik küldöttségnek azt válaszolta, hogy ha a létesítendő vámhivatal-költségei a bevételekből fedezteteknek bizonyíthatók, úgy annak föllállítására legkisebb akadály sem forog fön. Csak szükséges, hogy a kereskedelmi testület az arra vonatkozó adatokat utólagosan a pénzügyminiszteriumhoz betérjessze.

A „Nemere“ eredeti táviratai.

Feladatott Pesten 20-án d. u. 8 óra.
Érkezett 20-án 11 óra.

A párisi hadsereg Asnières-nél történt megverését döntőnek jelentik.

Friedrich tanár Münchenben tegnap ünnepélyesen excommunicáltatott.

Bécsi börze április 20-án. Brassói pénzáruk ápr. 20-án

Pénz nemek.		Pénz nemek.	
Arany	5. 91	Arany	5. 90
Napoleon'd'or	9. 96	Napoleon'd'or	9. 96
Ezüst	122. 30	Magyar 20 franc	9. 96
Magyar földteherm.	79. 70	Ezüst huszas	— 42
Erdélyi „	74. 75	Tallér	2. 40
Banati „	77. 75	Török lira	11. 38

Felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos: Kenyeres Adolf.

Jelen időnyire
divatárunk-, vászon-, butorszövel- és szőnyeg-
raktárunkkal ajánljuk a legnagyobb választékban
PAPÍR-KÁRPITÁINKAT
(Papier-Tapeten)
Fischer J. L. és fiai,
és színes ubat-velőket a legolcsóbb árakon.
78 1-6 Pesten, bécsi-utca 2-dik szám.

A. Nr. 1 ezimű szalodában

a tisztelt közönség használatára áll 30 csinoson és tisztán butorozott szoba, egy diszes terem és kávéház, valamint kitiünő szépségű kerti helyiség; legfinomabb kül és belföldi borok, különböző serek, pontos szolgálat és mérsékelt étel árak.

Szobák ára 80 kr., fel legfennebb 1 forint 50 kr.

Fentebbiek ajánlata mellett biztosítom a tisztelt közönséget miszerint minden igyekezetem abban fog összpontosulni, hogy tisztelt vendégeim teljes meglegedését kiérdemeljem. (79) 1—5

Brassó tavasz elő 1871.

Wanke János,
vendéglős és a Nr. 1 szálloda hasznobérlője.

Hazai finom és jutányos

rum, liqueur és rozsolis gyára

Kenyeres Károlynak

Brassóban, Felváros, Katalin-utca 288. sz.

kút-utca 315/16. sz.

ajánlja dús raktárát mindennemű rum, liqueur, rozsolis, szeszek, essenciák, kivonatok és egyáltalában minden ezen szakmába vágó cikkekkel legkitünőbb minőségben a legolcsóbb gyári áron.

A liqueur-palaczkok legizletesebben kiállítva a legújabb és legkellendőbb alakban.

Továbbá ajánlja ugyanannak a művegytani készletek gyára a többek között a már általánosan mint kitiünőnek clismert tintáit, színes és fekete, író és másoló tintákat minden minőségű, diszletes palaczkokban, legolcsóbb áron.

Nagy raktár kitiünő szép szövétnekekből, szilárd crajon festékekkel megfestve vagy kék papírral bevonva.

Terjedelmes árjegyzékekkel bármikor szívesen bérmentve szolgálók.

Az ország nagy részét láttam el már eddig is gyártmányaimmal, s bizalommal hívom fel a közönséget, hogy gyártmányaimat a hasonnemű külföldiekkel összehasonlítsa. A mi pedig az árakat illeti, épen azért, mert itthon állítom ki, feltünőleg olcsóbban szolgálhatok akármely külföldi czégnél. (4) 7—0

Nyomatott Römer és Kammerel.

ORGONÁK!!!

A nagyérdemű egyház előjárásoknak figyelmébe ajánlja alólirt, hogy új orgonák a jelen korszak szerént különféle dispositiókkal bár minő nagyságúak készítését elvállalja. (79) 2—0

Kitiünő változatok ára 50 frtt. föl 300 frtig. Továbbá minden régi orgonák javítására és módosítására ajánlkozik oltsó árban, több évi jót állás mellett.

Brassó, Bolgárszeg 1436 szám.

NAGY J.,

orgona- és zongoraművész.

145.—1871.

77 2—3

Hirdetés.

Melynélfogva ezennel közhírré tétetik: hogy Hosszúfaluból az Osánczi vámmra vezető utat átvágó Garesin nevű folyóra egy új köhidnak építése f. évi Aprilis hó 23-án délutáni 3 órakor a hosszúfalusi község irodájában tartandó árlejtés útján kifogadtni. —

Ezen árlejtéshez megjelenésre minden vállalkozni kívánók oly figyelmeztetéssel szöllittatnak fel, hogy ők addig is az építésről készült tervet s hozzatartozó számitási iratokat a kiadási feltételekkel együtt az alólirt járási felügyelőnél megtekintetik. —

Brassó 1871-ik évi Aprilis 12-én.

Pánczél Joachim,
tanácsos és felügyelő.

Sz. 2092. plg. 1871.

(75 3—3)

HIRDETMÉNY.

Ns Háromszék törvényszéke mint dologi biróság részéről közhírré tétetik, miszerint Brassó vidéke és város törvényszéke mint hagyaték tárgyaló biróság, elhalt Földvári Ferenczné. Thuri Antonia hagyatéka tömegéhez tartozó Aldoboly községében 386 és 387 helyrajzi számok alatt lévő 360 □ öl területű 287 frtra becsült belső lakteleknek valamiut Bölon községében 317 házi szám alatt lévő 300 frtr. becsült belső lakteleknek, úgy nem különben 34 darabban a böloni határon lévő 1108. forintra 20 kr. becsült 239. véka férő szántoknak és 20 darabban 19 hold 618 □ öl területben lévő 1322 frt. becsült külső lakteleknek egygyenkénti nyilvános árverezését az örökösök kérelmére megengedte.

Az eladandó fekvőségek a tellárban megállapított sorrend és becsértékben fognak kikiáltatni s a vásárolni akarók kötelesek az árverezés előtt a becsértéknek száztól tíz százalékát bánatpénz fejében letenni, mely a két részletben fizetendő vételárba fog beszámíttatni.

Becsértéken alul eladás nem történik.

Az árverezésre határnapul Bölon községe házához „1871. April 29-én“ s következő napjai és Aldoboly községe házához Május 20-ka mindenkor d. e. 9 óra tüzetik ki.

A további feltételek és az elárverezendő fekvőségekről szerkesztett leltár bár ki által a hivatalos órák alatt itten megtekintethetők.

Erről mindazok, kik az eladandó javak iránt tulajdoni vagy más igényt avagy a vételárhoz elsőbbségi jogot érvényesíthetni vélnek, azon felhívással értesítenek, hogy igénykereseteiket a hirdetés közzé tételének utolsó napjától számitandó 15 nap alatt nyújtsák be, mert különben a vételár netaláni fölöslegére fognának utasíttatni.

Nemes Háromszék törvényszékének Sepsi-Sz.-Györgyön 1871. márczius 29-én tartott üléséből.

Vajna Tamás,
törv. elnök.

Dénes Lajos,
jegyző.